

[Dagmar Andreassen.]

havde begrænset det offentliges forbrug med 1 mia kr., havde opnået en nedgang i efterspørgslen på 1½ mia kr. Det vil altså sige, at hvis man bare havde sparet ½ mia kr. på de offentlige budgetter, havde man opnået den samme nettovirkning som den, man opnår nu ved hele denne tagen fra den ene gruppe og givet til den anden gruppe, og så havde man opnået det uden at bære ved til inflationsbålet.

Lütken: Baggrunden for, at der fremsættes forslag af den karakter, som der er tale om ved denne buket, er jo, som vi alle ved, at der er, skal vi kalde det sygdomstegn i den danske økonomi. På mange måder går det fortræffeligt, fuld beskæftigelse osv., som det er sagt, men der er et meget ømt punkt, der hedder betalingsbalancen, og det er givet, at der må gøres et eller andet for at ændre den bevægelse, der er dér.

Nu er det sagt af samtlige, tror jeg, de borgerlige partiers ordførere, at det, der her er tale om, ikke hjælper, og det kan jeg godt være enig i, i hvert fald til en vis grad. For det, der skal hjælpe, er naturligvis ikke på lang sigt disse foranstaltninger, men det er heller ikke de meget traditionelle midler, som de borgerlige partier peger på, nemlig en evig offentlig besparing — nu er man oppe på 9 mia kr. for et enkelt af partiernes vedkommende; det kunne virkelig være interessant, hvis de kom i den situation, at de skulle finde de 9 mia kr. rent konkret på finansloven. Nu vel, det får de jo nok ikke lejlighed til.

Når SF vil medvirke til denne bukets gennemførelse, er det ikke alene, fordi vi ser på denne ting isoleret, men fordi vi må se på det som et led i en samlet politik til bekæmpelse af inflationen. For denne politik har vi jo set hovedlinjerne trukket op her i folketingsalen; det er spørgsmålet om kapitalstyring, og det er spørgsmålet om en skattereform, hvor man især har opmærksomheden henvendt på, hvorledes skattefradragene er, ikke mindst rentefradragene. Men det er givet, at denne mere langsigtede politik, der her er trukket op, ikke kan få sine virkninger øjeblikkelig eller umiddelbart, og vi står altså også i en situation, hvor det er rimeligt, om der kommer en øjeblikkelig

stramning. Det er en af grundene til, at vi kan medvirke.

Men det er også sådan, at når vi så ser på, hvorledes denne stramning er, hvorledes disse punktafgifter forhøjes, kan vi fastslå, at det, der i realiteten er tale om, ikke engang er en ajourføring, hvor man, om jeg så må sige, indhentede inflationsvirkningerne, således at man procentvis fik den samme beskatning. Det er jo ikke engang det, man gør, man ajourfører jo kun delvis. Hvis man skulle ajourføre totalt, ville man komme op på en væsentlig større stramning. Men alt i alt er der i hvert fald tale om en for øjeblikket ønskelig stramning, for at vi kan, om jeg så må sige, få luft og få tid til at gennemføre de mere langsigtede antiinflationiske foranstaltninger efterhånden i de kommende år.

Jeg skal herefter sige nogle ting om de enkelte lovforslag. Jeg synes, at f. eks. vægtafgiftsforhøjelsen er meget beskeden, og det ville i hvert fald være helt urimeligt at tale om forvridninger eller den slags ting i den forbindelse. Det drejer sig jo for almindelige personbiler om en forøgelse af afgiften på mellem 50 og 75 kr. pr. år og for varevogne mellem 15 og 30 kr. pr. år. Det skal indrømmes, at sådan noget ikke kan give store virkninger, heller ikke antiinflationiske, men det giver altså dog et provenu til statskassen og dermed en vis, om end svag stramning. Forhøjelsen af benzinafgiften, som vil virke i detailledet, således at der skal betales 9 øre mere pr. liter, vil selvfølgelig indbringe mere og derigennem også betyde en kraftigere stramning, idet man må anslå, at den vil give et sted omkring 150 mill. kr. på årsbasis. Jeg ser sådan på det, at det vel alt i alt ikke er gunstigt, at man fordyrer transporten, men hvis det på den anden side skulle medføre, at en del private ture ikke bliver kørt, ville det både af valutariske, af miljømæssige og af andre grunde være meget rart. Så der kan jo også tænkes at være en om end kun beskeden gunstig virkning på netop det punkt med den private bilkørsel.

Registreringsafgiften havde vi jo i går, og om den synes jeg man kan sige, som jeg sagde dengang, at det er en rimelig koordinering mellem varevogne og personbiler.

Så er der det, vi kan kalde giftskatterne. Det drejer sig jo om, at man vil forhøje pri-